

سرمقاله

پایان یک انتظار

رحیم حمیدی

در آخرین نشست چهار جانبه، ماه مارچ را به عنوان آغاز گفتگوی رو در رو با گروه طالبان اعلان نمودند. بعد از پایان نشست، وزارت خارجه پاکستان بیان داشت که از گروه های مخالف مسلح حکومت افغانستان دعوت کرده است که در گفتگوی مستقیم با حکومت افغانستان شرکت نموده و نماینده با صلاحیت خود را در محل برگزاری(اسلام آباد) گفتگوها بفرستند. ارگ ریاست جمهوری افغانستان نیز از گروه های مخالف مسلح دولت دعوت کرد تا این گفتگوها شرکت نمایند. از میان گروه های مخالف مسلح دولت افغانستان تنها حزب اسلامی گلبدین حکمتیار پاسخ مثبت به دعوت دو کشور داد. دیگر گروه های مخالف مسلح دولت با سکوت پیشه کردند و یا همانند گروه طالبان بیان داشتند که تا زمانی که پیش شرط های شان از سوی حکومت افغانستان و آمریکا برآورده نشود، وارد گفتگوی صلح نمی شود.

بعد از پایان نشست چهار جانبه دفتر سیاسی طالبان در قطر بیان داشتند که از آن چه در گفتگوی چهار جانبه گذشته است بی اطلاع است. در روزهای نخست ماه مارچ که چهار کشور منظر واکنش گروه طالبان بود، این گروه خبرنامه ای منتشر کرد که در گفتگوی مستقیم صلح با حکومت افغانستان در اسلام آباد شرکت نمی کند. رسانه های بین المللی و مقامات غربی واکنش گروه طالبان را یک تاکتیک به حساب آورد و بیان داشتند که گروه طالبان نمی تواند دوباره خواب گرفتن قدرت سیاسی را در افغانستان ببیند. حکومت افغانستان و پاکستان نیز تا حدودی به همین باور بود و منتظر بود که تا پایان ماه مارچ واکنش مثبت به دعوت دو کشور داده شود. اما ماه مارچ به پایان رسید و گروه طالبان واکنش دیگری نسبت به دعوت حکومت افغانستان و پاکستان ارائه نمود.

قبل از انتشار خبرنامه ای گروه طالبان سر تاج عزیز، مشاور روابط خارجی نخست وزیر پاکستان در واشنگتن بیان داشت که رهبران و خانواده گروه طالبان افغانستان در پاکستان به سر می برد و از خدمات صحنی این کشور مستفید می شود. او بیان داشت که کشورش بر گروه طالبان نفوذ دارد. اگر گروه طالبان به دعوت حکومت پاکستان پاسخ رد بدهد این کشور بر این گروه فشار وارد می کند.

در طرف دیگر، حکومت کابل نیز آرام و سلاکت به نظر می رسد. بعد از پاسخ منفی گروه طالبان حکومت کابل تنها به روند گفتگوی صلح ابراز امیدواری کرده است. مقامات کابل بارها گفته است که امیدوار است گفتگوی صلح به زودی نتیجه دهد. در حالی که حکومت کابل منتظر واکنش مثبت گروه طالبان بود این گروه حملات خود را در سراسر افغانستان تشدید بخشید. در روزهای پایانی ماه مارچ بر پارلمان و نهاد قانونگذاری افغانستان نیز حمله نمود که بر اثر حملات راکتی آن ها ساختمان جدید پارلمان که با هزینه ۲۲۵ میلیون دالری توسط هند ساخته شده بود آسیب دید. ...

حکومت کابل قبل از آخرین نشست چهار جانبه گفته بود که در سال جدید نیروهای امنیتی افغانستان از حالت دفاعی به حالت تعرضی در می آید. چند روز پیش، قدم شاه شهیم، لوی درستیز ارتش افغانستان گفته بود که در روز های آینده حملات نیروهای امنیتی به نام شفق در سراسر افغانستان علیه گروه طالبان راه اندازی خواهد شد. تنها همین مسئله نشان می دهد که حکومت کابل از روند گفتگوی صلح ناامید شده است و به همین خاطر حملات را برای سرکوب گروه های مخالف مسلح دولت آغاز می کند.

در نشست های چهار جانبه امیدواری بیشتر روی چین بود. انتظار می رفت که چین بر پاکستان فشار وارد نموده و این کشور را وادار نماید که گروه طالبان را بر سر سر میز مذاکره بکشاند. بیش از یک ماه از آخرین نشست چهار جانبه گذشته است اما معلوم نیست که این کشور بر پاکستان فشار وارد نموده است یا خیر. از چه ابزار های برای فشار بر پاکستان استفاده نموده است. در روزها و ماه های آینده این کشور چکار خواهد کرد؟

صلح یک ضرورت اجتناب ناپذیر جدی برای افغانستان و منطقه است. بدین جهت موضوع مذاکره و صلح با مخالفین، بویژه طالبان که نیروی عمده مخالفین حکومت را تشکیل میدهند، از مدت ها بدین سوی است که بر روی میز کار رئیس جمهور کشور و نشست های منطقه ای و بین المللی قرار گرفته است. واقعیت امر آن است که افغانستان اگر بخواهد به زندگی خود ادامه دهد چاره ای ندارد جز اینکه به صلح و مصالحه روی آورد و آن را با تمام تلاش و توان بدست آورد. همین طور موضوع صلح برای کشور های همسایه و منطقه و جهان نیز حایز اهمیت می باشد. باید بر این پندار خط بطلان کشید که نبود صلح در افغانستان در همان جغرافیا محدود خواهد ماند. واقعیت ها و رویداد ها نشان داد که دوام ناامنی در افغانستان، سرانجام دامین دیگران را نیز خواهد گرفت. به همین جهت در صورت دست نیافتن به صلح ماندگار و پایدار نه تنها کشور هر روز بیشتر در باتلاق مرگ فرو خواهد رفت، بسا که همسایگان و منطقه و جهان را نیز بگونه ای در مصیبت خود دچار خواهد ساخت. ولی بر واضح است که آرزو نمودن و تمناکردن هرگز به معنی دست یافتن بدان نیست. برای رسیدن به هر آرزو و هدفی بایستی راهکار و میکانیزم مطابق با آن وجود داشته باشد. هدف دست یابی به صلح و پایان بخشیدن به جنگ ها و خشونت های بی پایان در کشور نیز جزو این قاعده است. با این که برای رسیدن به چنین هدفی تلاش های بسیاری صورت گرفته است و هزینه های کلانی نیز به مصرف رسیده است اما نتیجه لازم تا کنون بدست نیامده است. یکی از نقدهای جدی که بر موضوع صلح و تلاش برای صلح وارد می باشد اینست که باورمندی و صداقت در این امر وجود ندارد. قبل از همه با همه هیاهو و تبلیغات وسیعی که برای صلح جریان دارد، ولی متاسفانه باورمندی به صلح فراگیر نیست. یعنی تمام طرف های قضیه به صلح باور ندارند. هر یک از طرف های قضیه می خواهند که از سکوی صلح به امتیازات و مطالبات محدود خود دست یابند. حال آن که اهداف صلح یک هدف کلی بوده و منافع و مصالح عمومی در

سر اب صلح، غلط بود آنچه می پنداشتیم!

عبدالله هروی

اسلام آباد نقش بر آب گردیده و با شکست روبرو شده است. زیرا از هنگامی که طالبان اعلام کردند که حاضر به مذاکره نیستند، همه تلاش ها و کوشش ها برای پیش برد روند صلح متوقف گردید. با پیش آمدن شرایط جدید و رو به وخامت نهدان اوضاع امنیتی کشور اینک این نشست یاد شده خوش بینی های زیادی را در سطح کشور و منطقه بوجود آورد و به همین جهت میعاد مشخصی نیز برای نشست مهم تر و تعیین کننده یعنی در ماه مارچ تعیین گردید. اما شاهدیم که ماه مارچ روند صلح بوجود نیامد. در این ارتباط چند روز پیش معین وزارت امور خارجه کشور، نماینده افغانستان در نشست چهار جانبه گفت که پاکستان خلف وعده کرد و طالبان را در شروع ماه مارچ روی میز مذاکره نیاورد. در همین مورد رئیس عمومی امنیت ملی نیز اظهار نظر کرد و گفت استخبارات پاکستان طالبان را کمک می کند تا بیشتر پاکستانی ها را کشتند. اظهارات این مقام های دولتی به وضوح نشان می دهد که تمام تلاش های دیپلماتیک و سیاسی چهار کشور افغانستان، پاکستان، امریکا و چین در نشست های چهار جانبه در

شورای عالی صلح در این ارتباط اظهار داشته است که بیشتر اعضای این شورا از سفارت خانه های مختلف پول می گرفتند. ظاهراً سفارت خانه های کشور های کمک کننده پروژه هایی برای حمایت از شورای عالی صلح طراحی کردند که بخشی از این پروژه هـا پرداخت حقوق ماهانه به اعضای شورای عالی صلح بوده است. وی در این ارتباط اظهار می دارد که یکی از اعضای این شورا هم اکنون نیز از یکی از سفارت خانه ها ماهانه هشت هزار دالر حقوق ماهانه دریافت می کند. این افشاگری ها نشان می دهد که آنچه در شورای عالی صلح مهم بوده است دست یافتن به پول های گزاف بود آورده بوده است نه دست یابی به صلح واقعی. شورای عالی صلح گویا نهادی بوده است که به نام آن از مراجع بیرونی مقادیر هنگفت وجه نقد گرفته می شد و بعد این پول ها حیف و میل می گردید. برای این منظور روش های مختلفی نیز به کار گرفته می شده است. این افشاگری ها تا هنوز فقط در ارتباط با مرکز شورای عالی صلح برملا گردیده است، نیاز به زمان است تا وضعیت دیگر اعضای شورا در ولایات و پروژه های منسوب به شورای عالی صلح در ولایات مورد بررسی قرار گیرد تا حقیقت های تلخ و تکان دهنده دیگر برملا شود. زیرا گفته می شود که در بسیاری از ولایت ها کسانی که هرگز طالب نبوده اند، تنگ های کهنه خود را تسلیم دفتر های ولایتی شورای عالی صلح نموده و امتیاز گرفته اند. ...

افغانستان و قزاقستان؛ سرزمین ملیت ها با فرهنگ مشترک

ژ. ادیل خانوفه/ گلشهره تستیمیروفا/ استادن دانشگاه ملی قزاقستان- الفارابی

از همین جهت و بمنظور تحکیم روابط هر چی بیشتر میان مردمان دو کشور و زمینه کسب اطلاعات بیشتر از زندگی و دانش، ریس جمهور دولت قزاقستان نور سلطان ابیشویچ نظر بایف تعداد زیادی از بورسیه های تحصیلی را در دولت افغانستان جهت اعزام محصلین افغان به منظور فراگرفتن تحصیلات عالی در دانشگاه های جمهوری قزاقستان، تخصیص داد. از سال ۲۰۱۰ میلادی به اینطرف استادان دیپارتمنت حزبی ، دانشکده آمادگی زبان برای دانشجویان افغان فرهنگ غنی و رسوم و معنات قزاق ها را به معرفی و نمایش میگذارد که شامل بازیهای محصلین به موزیم ها، تیاتر، و مکان ها تاریخی میشود.

آنچه که جالب توجه است ، مشترک بودن واژه ها بین این زبان ها است که ما در جریان آموزش زبان قزاقی به محصلین افغان با آن مواجه شدیم. همین حال اشتراکات زیادی میان گویش و زبان ترک تباران در سراسر دنیا و آنهایی که در افغانستان زیست دارند موجود است. که جمع آوری این واژه ها لیاقت ، سخت کوشی و علاقه مندی محصلین افغان را به علم و دانش نشان میدهد. محصلین افغان واژه های مشترک را در هر دو زبان جمع روابط حسنه ریشه در فرهنگ مشترک این دو ملت بزرگ دارد، و یکی از اهداف ما برقراری و حفظ روابط حسنه میان محصلین افغان و قزاق می باشد. همانگونه

که هر همه آشکار است در علم و فرهنگ و هنر سرحدی وجود ندارد و هر ملت خواهان دست یافتن به تمدن و پیشرفت می باشند. بنا براین ما هم زمینه اشتراک محصلین افغان را در جستجواریها، محافل فرهنگی و غیره فراهم می نمایم ، تا آنها با لباس وداشته های ملی و قومی خود اشتراک نموده ، فرهنگ خویش را به نمایش گذاشته به و کشور و مردم خویش افتخار را کسب نمایند. در نهایت کلام میخواهم از طریق این نوشته کوتاه به دوستان افغانستانی خود پیام دوم که مردم قزاقستان همواره به عنوان دوستان واقعی در کنار شما خواهند بود و ما باهم میتوانیم دنیا بهتر و با صلح و صفا داشته باشیم.

پیشتازی نامنظر “دونالد ترامپ” جنگ داخلی در میان راستگرایان آمریکائی

سرگی حلیمی/ مترجم: منوچهر مرزبانیان/ قسمت اول

کارتون روز: وضعيت خط خطی کودکان کارگر. A cartoon illustration of a child carrying a box on their back, with the text 'وضعیت خط خطی کودکان کارگر' (Situation of street children).

چندین قمارخانه، روشن نمی بود، قطعنامه دیگری با “هر شکلی از بازی های پولی” در “الاباما” مخالفت می ورزید. بقیه برنامه اجلاس معمولی تر بود: افشای سرزنش بار “طرح های ویرانگر “باراک اوباما” و “هیلاری کلینتون”». یادآوری اینکه انتخابات ریاست جمهوری تعادل سیاسی را در دیوان عالی برای خواهد داشت. درخواست جدید برای تجدید حق سقط جنین، تکرار برنابیند کنترل بر سلاح های گرم. قدرتی در آمیخته با نمایش عمومی حریم خصوصی (تلویزیون واقع نما) و افراطی گری در مدخل تالار اجتماع جمهورخواهان، چندین میز و تابلو نامزدانی را به رخ می کشیدند که در پایان ماه فبروری هنوز به رقابت ادامه می دادند — آقایان “تد کروز”، “مارکو روبیو”، “جان کاسیچی”، “بن کارسون” — و سنجاق سینه و بره های تبلیغی مزین به نام آنجا را بخش می کردند. هیچ نشانی از بازار گرمی های «گشوده» (بود). هدف شفاف آنها: در سال ۲۰۲۰ کار نامزدان جمهورخواهی را پیچیده سازند که به ارتدکسی های حزب کمتر پایبند و انتخاب کنندگان دموکرات یا مستقل فراوانی را هنگام انتخابات ریاست جمهوری، در واکنش از پای صندوق های رأی می کشند. چنانچه پیام کاملا برای آقای “ترامپ”، مالک

نکردند. اما پیدا بود که همه اذهان را به خود مشغول داشته. آینده حزب در گرو موفقیت اقدام وی است. در هر انتخابی یکی دو نامزد را می توان سراغ گرفت که حزیبان چندان خوش نمی دارند: نمونه وار، چگونه می توان به طرفداری از مردی به ناخوشایندی “تد کروز” سناتور تکزاس، رقیب اصلی “ترامپ”، به مبارزه برخاست؟ تقریبا از هیچیک از همکاران پارلمانی “کروز” چنین حمایتی ساخته نیست. اما مطلب با آقای “ترامپ” کاملا از لون دیگری است: همان چیزی که در کتاب های آموزش مدیریت آنرا “مقاصد خصمانه” می نامند، زیرا بسیاری از جمهورخواهان، از جمله اکثریت بی چون چرانی از نمایندگان حزب در کنگره، به وی بدگمان اند که جز خودشینگی لجام گسسته و امیال قدرت طلبانه، محرک مرامی و عقیدتی دیگری وی را به جنب و جوش و نامی ندارد. و کمتر دل مشغول “حزب “لینکلن” و “ریگان” است تا هتل های مجلل یا مارک ودکایش. کادری های جمهورخواه در آن روز ۲۷ فبروری در “موبایل”، دست به کوشش اندکی نؤمیدانه و به هر حال نامعلومی زده بودند: تأیید اصول بنیادین حزب از طریق رأی گیری الکترونیکی، با هراس از اینکه آقای “ترامپ” بزودی هیچیک را به پیشینی

نام آقای “ترامپ” را از تریبون اعلام

Footer section containing contact information for The Daily Afghanistan, including phone numbers (0798341871, 07991057371), website (www.dailyafghanistan.com), email (thedailyafghanistan@yahoo.com), and social media links for Telegram and Facebook.